

stemte Stilling til dette Forslag. Altsaa, naar Nogen vilde sige, at jeg havde deltaget i at give Ministeriet et Lillidsvotum, fordi jeg har stillet dette Forslag, saa erklærer jeg det for aldeles uberegtiget at sige det. Jeg stemmer altsaa blot for Forslaget i og for sig, og jeg tror, at Omstændighedernes Magt nu er saa stor, at der være hvilken Minister der vil, eller hvilke Skoleraad der vil, saa bliver de af den haarde Nødvendighed tvungne til at anvende Pengene paa den i Forslaget, hvis det bliver til Lov, antyde Maade. Jeg kan dog ikke forlade selve Forslaget uden at gøre opmærksom paa, at den ærede Ordfører igaar var ganske vel tilfreds med Forslaget i formel Henseende; men nu er det gaaet ham som adskillige Andre, at han ved at have sovet paa det, i Dag er kommen til at se, at det dog ogsaa havde sine Feil i formel Henseende. (Ordføreren: Nei.). So! Den ærede Ordfører udtalte, at Forslaget ogsaa havde de og de Feil i formel Henseende. (Ordføreren: Nei.) Sa, det vil Rigsdagstribden vise, jeg skal ikke opholde mig derved, dette Sa og Nei bevise jo Ingenting. Der var ogsaa en anden lille Ting, hoori det ærede Medlem antog at sige mig noget Ubehageligt; det ærede Medlem troede rimeligvis, at jeg var en saadan forfængelig Nar, som der jo kan gives mange af, at jeg troede, at Alt, hvad der passerede, var jeg Ophavsmand til, at det var mig, der styrede Kodillen, og at det var mig, der havde gennemført Loven af 8de Marts 1856. (Dinesen: Anordningen af 1814.) Nei, jeg er født 1813, det er for tidligt, det er jeg dog ikke blevet mistænkt for, men hvad er det, jeg har sagt? Har jeg sagt, at jeg havde faaet denne Lov drevet igjennem, har jeg sagt, at jeg var Ophavsmanden dertil? Jeg fremhævede en Kjendsgjerning og sagde: Dengang jeg forud for denne Lovs Vedtagelse i en Session fremsatte et Forslag om at give en extraordinær Bevilling af 100,000 Rbd. til Skolelærernes Lønningsforbedring, da mødte det den samne Uvillie fra en vis Side, som dette Forslag idag møder, men jeg trøstede mig derover, jeg havde ikke Noget imod det, der dengang passerede. Der var dengang en stor Herremand, en Godseier, der vilde have Forslaget afvist og troede, at det var et Grundlovsbrud; jeg huffer den forfærdelige Larm, der opstod for dette Forslags Skyld; men jeg glædede mig over, at jeg i Forveien havde talt med den ærede Minister, nemlig den nuværende ærede Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) om Sagen. Han kunde ikke gaa ind paa Forslaget, men lovede at tage Sagen i sin Haand, og det var det, der skete. Det er altsaa det ærede Medlem for Frederiksberg, der har Fortjenesten af den nævnte Lov, det skal jeg altid anerkjende, hvilken Dom man end ellers kan komme til at sælde imod ham paa andre Gebeter, men det var ikke mig, der havde Fortjenesten af Loven. Naar der skulde komme

en Skolereform maaffe ved det ærede Medlem som tilkommende Kultusminister, eller hvem det kan blive, saa erklærer jeg høitidelig, at jeg ikke vil tillægge mig Fortjenesten af at have været Skyld i, at den er fremkommen, fordi jeg stillede et Forslag, som jeg aabent har vedkjendt mig ikke at være Opfinder af. Jeg har sagt, at Motiveringen ligefrem er leveret mig af Mindretallet, der er kun et eneste Punkt, som er originalt, nemlig, at jeg har troet, at Dieblisset var kommet, og derfor har jeg stillet Forslaget. Et Motivering har ført til dette Forslag, saaledes som det er i sin Helhed, har jeg jo Betænkningens Forfatteres Ord for, de have vedkjendt sig det, men det ærede Medlem har saa formodentlig ikke kunnet forstaa disse Folk, og det kan være, at det er derfor, at han siger, at Forslaget ikke burde være kommet til at se saaledes ud. Lad dem nu afgjøre, hvad der er det Bedste! Jeg er tilfreds med Forslaget, indtil man foreslaar en anden Form; kommer der noget Bedre, slutter jeg mig strax dertil, jeg tager altid det Bedste, det er mig aldeles ligegyldigt enten det er mig eller det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, der er Opfinderen, men det er ikke Alle, hvem Sligt er ligegyldigt. Det glædede mig før at høre, at der var et Par Medlemmer af dem, i hvis Fodspor jeg i dette Tilfælde vilde gaa, som var nær ved at tage paa mig, som man siger, med en Ildtang. Jeg lagde nemlig nøie Mærke til, at et Par ærede Medlemmer sagde, at de vilde stemme for Forslaget, uagtet det var kommet fra mig. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds er ikke i Stand til at stille sig med Kolighed lige over for mig (Berg: So!) Nei, jeg har faaet en ny Bekræftelse derpaa. Det ærede Medlem yttrede atter før, at jeg ved mit Forslag skulde give Bifald til Ministerens Fremgangsmaade, for saa vidt han vilde tage Midler ud af Kommunernes Kasse uden Kommuneraadets Indvilligelse. Uagtet jeg igaar sagde det ærede Medlem, at det var en Feiltagelse af ham, naar han troede, jeg havde udtalt mig saaledes, kom han dog i Dag med det Samme; men nu skal jeg tillade mig, hvis den ærede Formand ikke har Noget derimod, at oplæse en 4—5 Linier af det, jeg sagde, som jeg netop har faaet Lilladelse til at affkrive. Jeg sagde igaar: „Jeg paaskjønner ogsaa, at den ærede Minister, efter hvad der er kommet til offentlig Kundskab, forsøger paa at faae Kommunerne til at give deres Lærere en passende Løn, en saadan, som kan forðres af dem i Genhold til den gjældende Almue-skolelov.“ Det er det Æneste, jeg har sagt, at min Paaskjønnelse gaar ud paa, den angaar aldeles ikke Ministerens forskellige mulige Overskriftelser af sin Bemyndigelse, det er mig aldeles uvedkommende, hvis noget Saabant sker. Det ærede Medlem har atter i Dag villet insinuere, at jeg har paaskjønnet, at Ministeren vilde gaa til at tvinge Kommunerne til at udlevere deres Penge, og dette kan efter